

Stamherren

Peter Malberg-Lystspil i 6 Akter

Iscenesat af: EMANUEL GREGERS

I Hovedrollen.

PETER MALBERG

Optaget af Stephan Film, København

HOVEDPERSONERNE:

Bertha v. Thorlacius Clara Schønfeldt
Kay v. Thorlacius * *
Amtmanden Anton de Verdie
Amtmandens Datter Kis Gregers
Kaptajn Rust Rasmus Christiansen
Dr. Paaske Viggo Wiehe
Gamle Ane Emmy Schønfeldt
Tjeneren Frank Victor Montell
Oldfruen Agis Winding-Holberg

* * * *PETER MALBERG*

Stamherren.

Helt inde ved Fjordens Mund ligger den gamle Kro og det lille Fiskerleje. Hos gamle Bjørn i Kroen har Lejets Befolkning deres faste »Snakkecentral«. Her gaar Snakken om Herskabet deroppe paa Herregaarden, hvis Indehavere fra Arilds Tid har ejet baade Kroen og det lille Fiskerleje. Gamle Else fortæller om den afdøde »Naade« —, der skrev de dejlige Bøger om Kandefjorden og dens Befolkning. Skolelæreren læser for Mandfolkene af den stedlige Avis, hvori en Bedømmelse angaaende »Naaden«s Produktion, der er knap saa begejstret som

Elses — samt en Karakteristik af den unge Stamherre, der har været ude i Verden nogle Aar for at lære gode Sæder — og som netop nu ventes hjem. »Et udpræget Mandfolk skal han være«, slutter Bladet. Da saavidt er passeret, blander gamle Bjørn sig i Samtalen og betror »Snakkecentralen«, at »Hans Herlighed« netop kommer i Dag med Rutebaaden, der skimtes langt ude paa Fjorden.

Mens Folkene venter i Spænding i fineste Puds, fortæller gamle Ole Kusk, der er kommet med Stadsvognen for at hente den unge Herre — om hvilken Pokkers Dreng, Stamherren var, før han rejste ud. Alle venter at blive præsenteret for en Kraftkarl, og stor bliver Skuffelsen, da Stamherren viser sig. Den store Verden har lært ham gode Ma-

nerer, men samtidig pillet den sunde Naturlighed af ham.

Paa Herregaarden, hvor man ogsaa i Spænding har ventet ham, bereder han Beboerne den samme Skuffelse — og snart føler han, at Omgivelserne betragter ham som et komisk Nummer.

Kun Sigrid, Amtmandens Datter, hvem han, som Dreng, har reddet fra at drukne i Slotssøen, tror paa ham.

I hendes Naades Testamente findes en Bestemmelse, i Følge hvilken Stamherren skal sove i det Taarnværelse, der var Vidne til den gamle Dames Afsked med denne syndige Jord.

Med alle Tegn paa Rædsel hører Kay paa Amtmandens Oplæsning af denne Bestemmelse, og hans

første Nat i Selskab med de gamle Ahner beviser, at hvad han end har erhvervet sig derude i Verden — Mod er det ikke — og Testamentet indeholder ogsaa en Bestemmelse om, at han hvert Aars 6. 7. og 8. Maaned skal bo i den ensomt beliggende »Glentehytte« — og først her, i landlige, smukke Omgivelser, lærer Ensomheden ham, igennem en ung Kvindes Paavirkning, at Livet har større Værdier end de forskruede Idéer, han havde tilegnet sig paa sin Udenlandsfærd.

A/S. L. IHRICH, KSHVN.

STAMHERREN

Peter Malberg-Lystspil i 6 Akter

Iscenesat af: *Emanuel Gregers*

Hovedpersonerne:

Bertha v. Thorlacius.....	Clara Schønfeldt
Kay v. Thorlacius	* * *
Amtmanden.....	Anton de Verdier
Amtmandens Datter	Kis Gregers
Kaptajn Rust	Rasmus Christiansen
Dr. Paaske.....	Viggo Wiehe
Gamle Ane	Emmy Schønfeldt
Tjeneren Frank.....	Victor Montell
Oldfruen	Agis Winding-Holberg

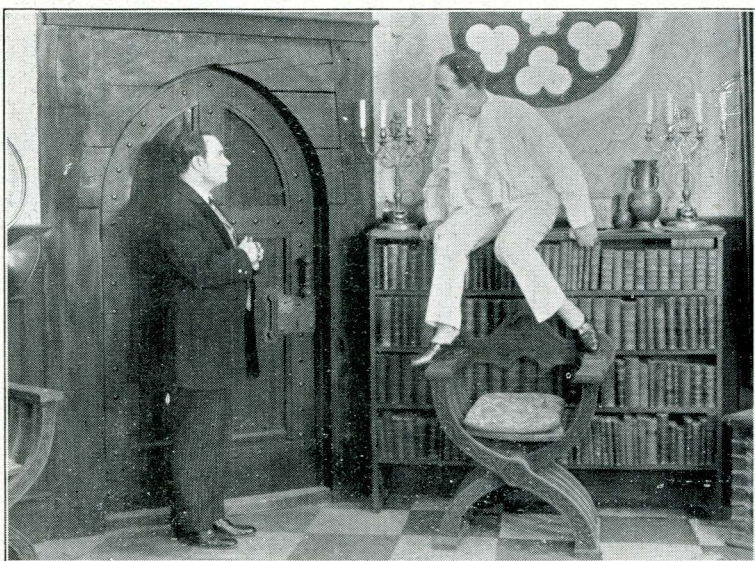
* * * **PETER MALBERG**

OPTAGET AF STEPHAN FILM, KØBENHAVN

Stamherren.

Helt inde ved Fjordens Mund ligger den gamle Kro og det lille Fiskerleje. Hos gamle Bjørn i Kroen har Lejets Befolkning deres faste »Snakkecentral«. Her gaar Snakken om Herskabet deroppe paa Herregaarden, hvis Indehavere fra Arilds Tid har ejet baade Kroen og det lille Fiskerleje. Gamle Else fortæller om den afdøde »Naade« —, der skrev de dejlige Bøger om Kandefjorden og dens Befolkning. Skolelæreren læser for Mandfolkene af den stedlige Avis, hvori en Bedømmelse angaaende »Naaden«s Produktion, der er knap saa begejstret som Elses — samt en Karakteristik af den unge Stamherre, der har været ude i Verden nogle Aar for at lære gode Sæder — og som netop nu ventes hjem. »Et udpræget Mandfolk skal han være«, slutter Bladet. Da saavidt er passeret, blander gamle Bjørn sig

i Samtalen og betror »Snakkecentralen«, at »Hans Herlighed« netop kommer i Dag med Rutebaaden, der skimtes langt ude paa Fjorden.

Mens Folkene venter i Spænding i fineste Puds, fortæller gamle Ole Kusk, der er kommet med Stadsvognen for at hente den unge Herre — om hvilken Pokkers Dreng, Stamherren var, før han rejste ud. Alle venter at blive præsenteret for en Kraftkarl, og stor bliver Skuffelsen, da Stamherren viser sig. Den store Verden har lært ham gode Mannerer, men samtidig pillet den sunde Naturlighed af ham.

Paa Herregaarden, hvor man ogsaa i Spænding har ventet ham, bereder han Beboerne den samme Skuffelse — og snart føler han, at Omgivelserne betragter ham som et komisk Nummer.

Kun Sigrid, Amtmandens Datter, hvem han, som Dreng, har reddet fra at drukne i Slotssøen, trør paa ham.

I hendes Naades Testamente findes en Bestemmelse, i Følge hvilken Stamherren skal sove i det Taarnværelse, der var Vidne til den gamle Dames Afsked med denne syndige Jord.

Med alle Tegn paa Rædsel hører Kay paa Amtmandens Oplæsning af denne Bestemmelse, og hans første Nat i Selskab med de gamle Ahner beviser,

at hvad han end har erhvervet sig derude i Verden — Mod er det ikke — og Testamentet indeholder ogsaa en Bestemmelse om, at han hvert Aars 6., 7. og 8. Maaned skal bo i den ensomt beliggende »Glentehytte« — og først her, i landlige, smukke Omgivelser, lærer Ensomheden ham, igennem en ung Kvindes Paavirkning, at Livet har større Værdier end de forskruede Idéer, han havde tilegnet sig paa sin Udenlandsfærd.

Stamherren

Peter Malberg-Lystspil i 6 Akter

Iscenesat af: EMANUEL GREGERSEN

I Hovedrollen:

PETER MALBERG

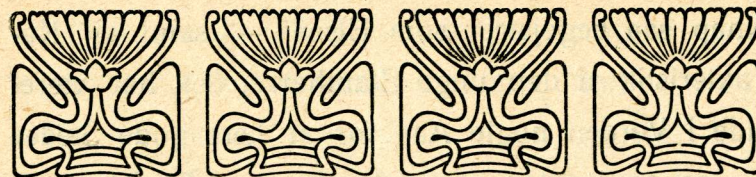
Optaget af Stephan Film, København

HOVEDPERSONERNE

Bertha v. Thorlacius.....	Clara Schønfeldt
Kay v. Thorlacius	* * *
Amtmanden.....	Anton de Verdie
Amtmandens Datter	Kis Gregers
Kaptajn Rust.....	Rasmus Christiansen
Dr. Paaske.....	Viggo Wiehe
Gamle Ane	Emmy Schønfeldt
Tjeneren Frank	Victor Montell
Oldfruen.....	Agis Winding-Holberg

* * * **PETER MALBERG**

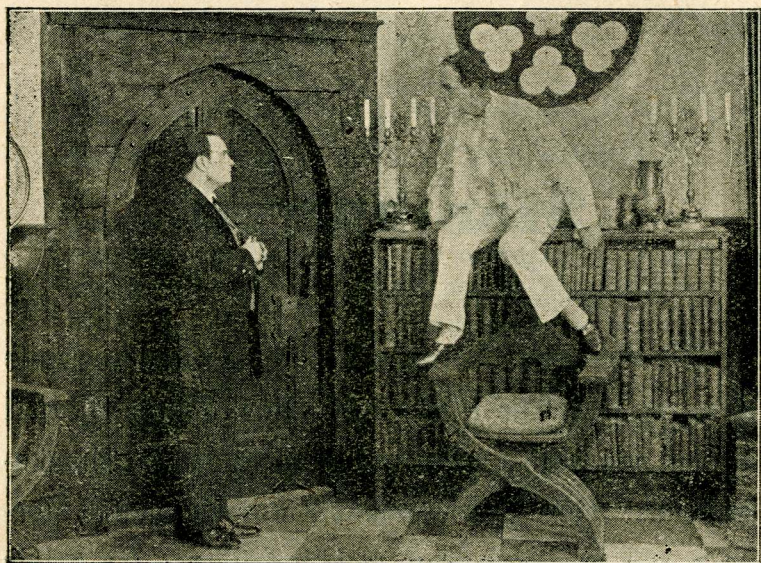

Stamherren.

Helt inde ved Fjordens Mund ligger den gamle Kro og det lille Fiskerleje. Hos gamle Bjørn i Kroen har Lejets Befolkning deres faste „Snakkecentral“. Her gaar Snakken om Herskabet deroppe paa Herregaarden, hvis Indehavere fra Arilds Tid har ejet baade Kroen og det lille Fiskerleje. Gamle Else fortæller om den afdøde „Naade“ —, der skrev de dejlige Bøger om Kandefjorden og dens Befolkning. Skolelæreren læser for Mandfolkene af den stedlige Avis, hvori en Bedømmelse angaaende „Naaden“s Produktion, der er

knap saa begejstret som Elses — samt en Karakteristik af den unge Stamherre, der har været ude i Verden nogle Aar for at lære gode Sæder — og som netop nu ventes hjem. „Et udpræget Mandfolk skal han være“, slutter Bladet. Da saa-

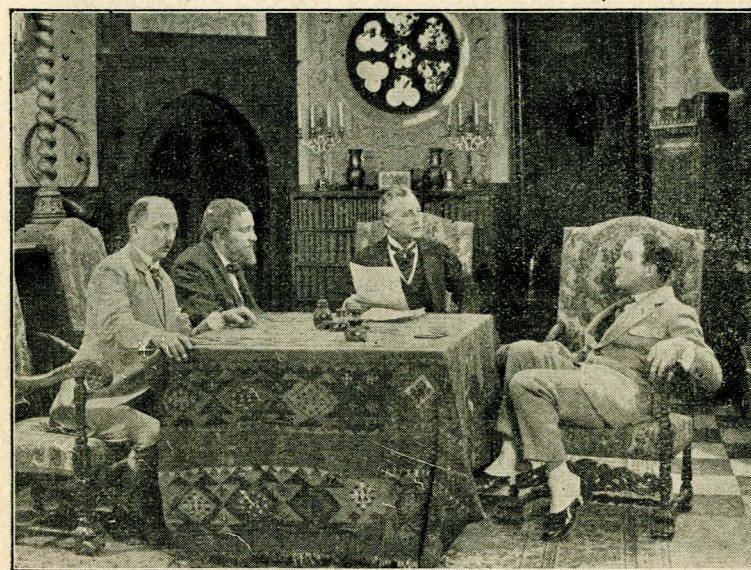

vidt er passeret, blander gamle Bjørn sig i Samtalen og betror „Snakkecentralen“, at „Hans Herlighed“ netop kommer i Dag med Rutebaaden, der skimtes langt ude paa Fjorden.

Mens Folkene venter i Spænding i fineste Puds,

fortæller gamle Ole Kusk, der er kommet med Stadsvognen for at hente den unge Herre — om hvilken Pokkers Dreng, Stamherren var, før han rejste ud. Alle venter at blive præsenteret for en Kraftkarl, og stor bliver Skuffelsen, da Stam-

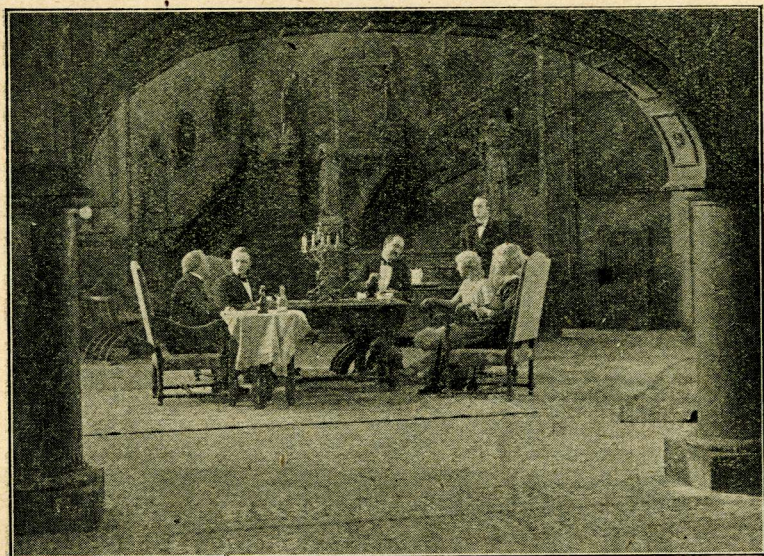
herren viser sig. Den store Verden har lært ham gode Manerer, men samtidig pillet den sunde Naturlighed af ham.

Paa Herregaarden, hvor man ogsaa i Spænding har ventet ham, bereder han Beboerne den samme

Skuffelse — og snart føler han, at Omgivelserne betragter ham som et komisk Nummer.

Kun Sigrid, Amtmandens Datter, hvem han, som Dreng, har reddet fra at drukne i Slotssøen, tror paa ham.

I hendes Naades Testamente findes en Bestemmelse, i Følge hvilken Stamherren skal sove i det Taarnværelse, der var Vidne til den gamle Dames Afsked med denne syndige Jord.

Med alle Tegn paa Rædsel hører Kay paa Amt-

mandens Oplæsning af denne Bestemmelse, og hans første Nat i Selskab med de gamle Ahner beviser, at hvad han end har erhvervet sig derude i Verden — Mod er det ikke — og Testamentet indeholder ogsaa en Bestemmelse om, at han hvert Aars 6., 7. og 8. Maaned skal bo i den ensomt beliggende „Glentehytte“ — og først her, i landlige, smukke Omgivelser, lærer Ensomheden ham, igennem en ung Kvindes Paavirkning, at Livet har større Værdier end de forskruede Idéer, han havde tilegnet sig paa sin Udenlandsfærd.

